

SAVONLINNAN SEURAKUNTA

UUTISET

Enonkoski • Kerimäki • Punkaharju • Rantasalmi • Savonranta • Savonlinna

N:o 2 huhtikuu 2016 • savonlinnaseurakunta.fi

**Lähetystyötä
kahdessa polvessa**

ELÄMÄNMENOT

Viikot 3-7

Toivo Matias Pennanen, Elsa Minika Amalia Tammikivi, Roni Matti Juhani Kosonen (En), Mirola Eemil Mikael Pirkkanen (Rs).

Iiris Amanda Ahokas, Elli Ilona Laamanen, Aada Anna Emilia Villpola, Leo Otto Olavi Koponen (Pu), Anni Isabella Räsänen (Pu), Roosa Linnea Kilpiä (Rs).

Iita Alina Eevastiina Holopainen, Aada Ella Viola Hämäläinen, Helmi Ilona Emilia Lappalainen, Kaija Kaarina Valin, Jessi Liisa Hannele Ylönen, Elias Antero Silventoinen (Ke), Elmo Matias Silventoinen (Ke), Saara Maria Honkanen (Pu).

Otto-Pekka Albin Auvinen (Rs), Juho Timo Ilkka Kauppinen (Rs), Mikko Olavi Patrick Lynch (Rs).

Sofia Ida Anita Hämäläinen, Mila Sylvia Tähtä (Ke), Santtu Elias Manninen (Rs).

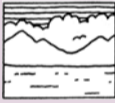

Jonas Lauri Aleksis Hillman ja Niina Meeri Hannele Pakomaa (Rs).

Ilari Eero Ossian Rantatalo ja Tanja Kaarina Ukkonen.

Jouni Henri Petteri Hämäläinen ja Tiia Riikka Susanna Hirn.

Ari Veikko Hinkkanen ja Päivi Hannele Kankaanpää.

Lea Matilda Nousiainen 92v, Iija Annikki Sairanen 92v, Heili Helmi Amalia Kokkonen 88v, Pirkko Liisa Herranen 83 v, Anja Raija Helinä Ojasalo 83v, Jussi Panssar 83v, Otto Valfrid Nyman 63v, Jarmo Tapio Järvinen 59v, Tyne Viljakainen 91v (Sr), Saimi Matilda Kaiponen 96v (Ke), Pirkko Maria Marjatta Pesonen 82v (Ke), Lauri Juhani Nikola 69v (Pu), Anna Kurki 90 v (Rs), Eemil Olavi Pekonen 83v (Rs), Sulo Ilmari Tolvanen 86v (Rs).

Laura Annikki Nikkonen 95v, Jaakko Kalevi Seppänen 91v, Toini Mirjam Kävyhkö 91v, Kauko Kullervo Aalto 86v, Pentti August Naski 80v, Kalle Pekka Pöllänen 77v, Eira Maria Nousiainen 74v, Seppo Antero Pärnänen 72v, Terttu Kyllikki Summanen 83v (Ke), Ilkka Tapio Aukusti Harvistola 79v (Ke), Alpo Oskari Mutikainen 74v (Ke).

Aira Inkeri Loikkanen 86v, Hilikka Rauni Makkonen 86v, Veikko Ilmari Loikkanen 85v, Saima Marjatta Solonen 85v, Hannu Olavi Keinänen 82v, Irma Marja Alanne 80v, Mirja Annikki Nevalainen 78v, Seija Helena Mononen 61v, Juhani Nestor Hirvonen 97v (Ke), Helvi Ester Pöllänen 88v (Ke), Iija Lea Hirvonen 86v (Ke), Aarne Henrik Kokkonen 88v (Rs).

Meeri Orvokki Konttinen 88v, Maila Kaarin Annikki Kiemi 86v, Helvi Onerva Tiainen 80v, Pentti Kalevi Hertzuainen 74v, Soili Irmeli Toivanen 73v, Markku Kalevi Mikkonen 69v, Esko Oiva Tapio Huopalaisten 64v, Reino Taavetti Hagman 88v (Ke), Toivo Seppo Antero Honkanen 71v (Ke), Helmi Laukkanen 94v (Pu), Anna Lydia Makkonen 98v (Rs).

Tynee Katri Pöyhönen 91v, Reijo Kalevi Kauhainen 76v, Riitta Annikki Kautonen 70v, Väinö Ilmari Konttinen 82v (Sr), Aarne Hakkorainen 89v (En), Onni Johannes Vauhkonen 85v (Pu), Terttu Marjatta Loikkanen 69v (Pu), Anna Lydia Muhonen 98v (Rs), Pentti Erkki Huittinen 82v (Rs), Hannu Tapio Massinen 63v (Rs).

PÄÄKIRJOITUS

Helluntai

Helluntain ajankohta vaihtelee vuosittain. Se johtuu siitä, että helluntai on aina 50 päivää pääsiäisen jälkeen. Pääsiäinen taas määrittyy siten, että se on kevätpäivän tasauksen jälkeisen täydenkuun jälkeisenä sunnuntaina.

Miksi näin erikoinen ajanlasku? Siksi, että pääsiäinen periytyy juutalaisilta. He viettivät sitä Egyptin orjuudesta pääsemisen muistoksi, ja heillä ajanlasku liittyi paitsi auringon, myös kuun liikkeisiin.

Kristityille pääsiäinen muuttui Jeesuksen ylösnousemuksen juhla. Siinäkin on kysymys ”pääsemisestä”, nimittäin synnin kahleista vapaaksi pääsemisestä. Jeesushan voitti tuon ihmiselämää ahdistavan vallan nousemalla kuolleista ja tuomalla meille Jumalan armon. Se on vielä suurempi vapautus kuin pääsy Egyptin orjuudesta.

Helluntaikin on alunperin juutalainen juhla. Siitä kertoo sen kreikkankielinen nimi *pentekoste*, joka tarkoittaa ”viideskymmenes”. Viidentenäksymmenentenä

päivänä Egyptistä lähdön jälkeen Mooses sai Jumalalta kymmenen käskyn lain, ja sen muistoksi juutalaiset viettävät helluntaita.

Kymmenen käskyn laki on juutalaisille jumalasuhteen perusta. Siksi lain antamista kannatti juutalaiset viettävät helluntaita.

Kristityille Mooseksen lain siijaan on tullut muu keino olla yhteydessä Jumalaan. Nimittäin Jumala itse, Pyhä Henki. Hän laskeutui Jeesuksen opetuslasten sydämiin ensimmäisenä helluntai-

na eli 50 päivää Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen. Ajankohta ei luultavasti ole sattumaa. Jumala antoi Pyhän Henkensä ihmisille nimenomaan 10 käskyn antamisen vuosipäivänä, koska tahtoi sanoa meille seuraavaa: ”Tässä teille uusi

keä ei pidä pelätä. Se, että joku uskoo Jeesukseen tai edes kaipaakaan hänen uskomista, on Pyhän Hengen vaikutusta. Martti Luther kirjoittaa tästä Vähä-Katekismuksessa näin: ”Uskon, etten voi omasta järjestäni enkä voimastani uskoa Herraan Jeesukseen Kristukseen enkä päästä hänen luokseen, vaan että Pyhä Henki on kutsunut minut evankeliumin välityksellä, valaissut minut lahjoillaan, pyhittänyt ja säilyttänyt minut oikeassa uskossa.”

Helluntai on koko kristikunnan juhla: helluntailaisten, katolisten, ortodoksien, vapaa-

kirkollisten, luterilaisten. Olen pyytänyt Savonlinnan helluntaiseurakunnan pastori Timo Alavainiota kirjoittamaan tähän lehteen helluntaista; en siksi, että se olisi jotenkin erityisesti helluntailaisten juhla, vaan juhlistaakseni ekumeniaa, kristittyjen yhteyttä. Sekin perustuu helluntain lahjaan, Pyhään Henkeen.

Sammeli Juntunen,
kirkkoherra

JUMALANPALVELUS

Sunnuntai 24. huhtikuuta,
4. sunnuntai pääsiäisestä

”*Taivaan kansalaisena maailmassa*”

Ps. 98, Jes. 63: 7-9, Jaak. 1: 17-21

Tervetuloa jumalanpalvelukseen!

Kevät on ihanaa aikaa. Lumi sulaa, luonto herää talviunestaan, linnut laulavat ja aurinko paistaa. Energiaa tuntuu olevan niin paljon enemmän kuin talven pimeinä ja ankeina kuukausina. Yrmyimmänkin ihmisen on suorastaan pakko hymyillä.

Ensi sunnuntaina saa kirkossakin hymyillä ihan luvan kanssa, pyhän aihe on niin iloinen. Miksi meistä on usein vaikea tehdä niin? Miksi kirkko mielletään niin hartaaksi ja pyhäksi paikaksi, ettei siellä uskalla edes hymyillä, saattikaan nauraa? Mikä muu kansa sanoo: ”hoosianna” otsa kurtussa?

Jumalalta on kaikki hyvää, mitä meillä on. Hän on antanut meille elämän. Hänen lahjaansa on jokainen hengenveto. Häneltä on ruoka, terveys ja koti. Häneltä on rakkaus. Hänen lahjaansa ovat perheenjäsenet ja ystävät. Häneltä on jokainen ilonaihe, joka meillä on. Miksi emme saisi hymyillä, kun olemme hänen huonees-

saan? Miksi emme saisi olla iloisia, kun kokoonnumme kohtaamaan häntä? Ehkä elämme aikaa, jolloin pitää valita. Maailmassa on paljon pahaa ja kuulemme pelottavia uutisia joka päivä. On terroritekoja, sotia, nännönmurhia, onnettomuuksia, luonnonkatastrofeja, rikoksia, sairauksia. Tavallisille ihmisille tapahtuu äkkiarvaamatta kauheita asioita. Miksi tämän kaiken keskellä pitäisi hymyillä? Miksi pitäisi olla iloinen?

Kristityn pitäisi olla se kaheili, joka hymyilee kaiken tämän keskellä. Hän hymyilee, koska hänellä on toivo. Hän hymyilee, koska hän uskoo, että kaikki ei ole tässä. Että parempaa on tulossa. Ja koska hänellä kaikista huolimatta on jo nyt paljon hyvää, josta olla kiitollinen. Eikä hän ole yksin pimeässä maailmassa, sillä Pyhä Henki on hänen kanssaan. Ei hän iloitse omasta voimastaan, vaan Kaikkivaltaian.

Tulisitko sinä sunnuntaina kirkkoon hymyilemään meidän kanssamme?

SAVONLINNAN SEURAKUNTA

Kirkkoherranvirasto
Kirkkokatu 17, 57100 Savonlinna
savonlinnan.kirkkoherranvirasto@evl.fi
Avoinna ma-pe klo 9-15, kuukauden 1. ke klo 10-15.

Papin päivystys ma-pe klo 9-12. p. (015) 576 800, 5768 012, 5768 080, fax 5768 042.

Kirkkoherra Sammeli Juntunen, p. (015) 5768 016, 044 7768 016.

Kirkkoherranvirasto ylläpitää kirkonkirjoja, antaa virkatodistuksia ja tee-kee sukuselvityksiä ja sukututkimuksia, ottaa vastaan kirkkoon liittymiset sekä hoitaa toimitusten aika-, paikka- ja työntekijävaraukset myös kappeliseurakunnissa ja kirkkopiirissä.

Tuomiokirkon sunnuntain klo 10 jumalanpalvelukset kuunneltavissa suorana lähetyksenä linkistä savonlinnaseurakunta.fi/verkkokirkko ja Rantasalmen jumalanpalvelukset linkistä rantasalmen-seurakunta.fi

Tuomiokirkossa alkoholitonta ehtoollisviiniä joka k:n 1. sunnuntaina.

savonlinnaseurakunta.fi

SAVONRANNAN KIRKKOPIIRI

Pappilantie 17, 58300 Savonranta
Aluekappalainen Jaakko Parkkinen, p. 044 7768 049.
Papin päivystys ma klo 9-12.

ENONKOSKEN KAPPELISEURAKUNTA

Kirkkotie 8, 58175 Enonkoski
Papin päivystys ma klo 9-11. Aluekappalainen Pekka Auvinen tavoitettavissa myös muina aikoina, p. 044 7768 050.

KERIMÄEN KAPPELISEURAKUNTA

Urheilukuja 2, 58200 Kerimäki
Pappien päivystys ti klo 9-12 ja to klo 9-12. Aluekappalainen Toivo Loikkanen, p. 050 5406 111. Seurakuntapastorit Jani Lamberg 050 5406 116 ja Kati Lounela 044 776 8091.

PUNKAHARJUN KAPPELISEURAKUNTA

Oikotie 10, 58500 Punkaharju
Papin päivystys to klo 9.30-12.30, 29.2. alkaen ma 9-12
Vs. aluekappalainen Sari Vauhkonen, p. 050 3100 190.

RANTASALMEN KAPPELISEURAKUNTA

Kirkkotie 3, 58900 Rantasalmi
Seurakuntatoimisto avoinna ma klo 9-15.
Papin päivystys ke ja pe klo 9-12.
Aluekappalainen Jussi Leppäniemi, p. 040 5317 916.

Riitta-Liisa Nymanin mukaan vaateompelu ja käsityöt ovat kouluttautumisen myötä yhä useamman romaninaisen päätyötä.

Romanikulttuurin juhlaa seurakuntakeskuksella

Savonlinnan seurakunta-keskuksella juhlettiin näytävästi romanien kansallispäivää perjantaina 8.4. Päivän kansainvälinen nimitys on romanikulttuurin päivä ja sitä on vietetty vuodesta 1990. Suomalaiseen kalenteriin päivä merkittiin ensimmäisen kerran vuonna 2014. Tänä vuonna juhlaa järjestettiin yhdellä paikkakunnalla, ja niistä Itä-Suomessa peräti kolmella: Kiteellä, Savonlinnassa ja Kiuruvedellä.

Tilaisuuden kodikkaasti juontanut Savonlinnan seudun romanilähetyksen yhdyshenkilö **Ossi Blomerus** korosti kielen opetuksen merkitystä romanikulttuurin esille tuomisessa ja säilyttämisessä. Hän esitti tilaisuudessa olleelle opetushallituksen romaniväestön koulutusryhmän asiantuntijalle, Satu Blomerukselle huolensa romanikielen kielipe-sä-rahoituksen loppumisesta.

Itä-Suomen alueellisen romaniasiaineuvottelukunnan suunnittelija **Helena Valentin** ja aluehallintoviraston ylijoh-taja **Elli Aaltonen** luovuttivat tämänvuotisen Tšihko butti - Hyvä työ -tunnustuksen Itä-Karjalan Kansainvälisen romanikielen opetuksen edistämisestä. Läänin alueellisen neuvottelukunnan toiminta-sunnitelmassa painotetaan tiedotusta, kielen ja kulttuu-

rin ylläpitoa ja asumista, mutta varsinkin koulutusta ja vauhauskasvatusta.

Savonlinnalainen **Riitta-Liisa Nyman** viettää ensimmäistä kertaa kansallista romanipäivää.

- Ihan hyvä tulla näin esille. Ei meillä ole mitään salatavaa. Ja silti meillä on ihan oma juttu!

Nyman oli tuonut juhlaan käsityönäyttelyä, jossa oli esillä toinen toistaan näyttävempiä röijyjä ja esuja, virkkuita, neuleita ja kirkkoneitoita.

Ennen romaniasut tee-

tettiin valtaväestöllä, mutta nykyään myös aikuisten kouluttautuminen tähän ammat-tiin on entistä tavallisempaa. Romaninainen pukukoodi on säilynyt Suomessa huomattavan vahvana verrattuna mihinkään muuhun maailman maahan. Synnä tähän voi Nymanin mielestä olla myös ilmasto.

- Hameessa on 7,5-9 metriä kangasta, joka ommellaan kiinni yläkankaaseen ja koristenauhaan, laskokset poimitaan käsin. Röijyssä on eri malleja, kuten rimpusu- ja kravattimallia. Huivi on ny-

kyään kevyt ja koristeellinen, kun ennen käytettiin paljon villamusiinihuiveja, kertoo Nyman. Myös käyttäytymis-säännöt ovat tiukat, vaikka tavoissa on nähtävissä nyky-aikaistumista.

- Vanhaa aikaa pitää kun- nioittaa ja käden töistä ollaan edelleen ylpeitä, sanoo Nyman.

Savonlinnan juhla huipentui Baro Baht Ensemblen konserttiin, jota ennen laulettiin yhteislauluna romanien kansallishymni vanhaan romanilaiseen runoon Gelem, gelem eli Kuljen, kuljen.

Helluntai ja helluntailaisuus

Helluntailaisuus ja helluntaiseurakunnat ovat saaneet nimensä helluntaipäivän tapahtumiin liittyvistä asioista. Viime vuosisadan alkupuolella monet kristityt kiinnostuivat Pyhän Hengen toiminnasta ja helluntaipäivän kaltaisista kokemuksista. Myös Suomessa järjestettiin tilaisuuksia, joissa koettiin Pyhän Hengen vaikutuksia. Ihmisten luottamus Jeesukseen vahvistui. Monet puhuivat kielellä, joita eivät osanneet. Myös muita Uuden testamentin kuvaamia asioita, armolahjoja, tapahtui noissa kokoontumisissa. Noiden tilaisuuksien ja tapahtumien seurauksena syntyivät helluntaiseurakunnat.

Vaikka Pyhän Hengen vaikutus on helluntailaisille edelleen tärkeä asia, helluntaiseurakunnissa ei kuitenkaan haluta korostaa Pyhän Hengen olemusta tai toimintaa Jumalan muun vaikutuksen tai olemuksen yläpuolelle. Helluntailaisille Pyhän Hengen kaste tarkoittaa uskoontulon jälkeen tapahtuvaa kokemusta, jossa ihminen voi puhua kielellä tai kokea joidenkin muiden armolahjojen ilmenemisen. Pyhän Hengen kaste ei ole merkki ihmisen pyhittymisestä vaan Jumalan armolahja, jonka Jumala antaa sitä rukoilevalle.

Timo Ala-Vainio

Hellun tai humalan?

Suosittu kansanjuhla oli parhaimmillaan, kun voimakas ääni säikäytti juhlijat. Onneksi kyse ei ollut pommista vaan jostain epämääräisestä kohahduksesta, joka kuulosti rajulta tuulenpuuskalta. Hämmästyys vaihtui uteliaisuudeksi. Kaikki halusivat tietää, mitä oli tapahtunut. Kun kohahdustalo löytyi, uteliaisuus vaihtui hämmästykseksi. Kansainväliset juhlijat eivät olleet uskoa korviaan, kun kuulivat tapahtumapaikalla tavallisten galilealaisten puhuvan eri kielellä ja ymmärettävästi Jumalasta. Yllättävä tilanne näytti ja kuulosti niin kummalliselta. Sille oli vaikea antaa selitystä. Noin 2000 vuotta sitten helluntai herätteli Jerusalemissa kysymyksiä. Mitä tämä oikein on? Onko tämä Pyhän päivä – helluntai? Vai kenties viinin vaikutamaa outoa touhua - humalantai?

Helluntaijuhlaa kohteena olleet ihmiset olivat Jeesuksen seuraajia, jotka olivat nähneet ja kokeneet parin vuoden aikana useita erikoisia tilanteita. Jeesus oli tehnyt hämmästyttävän paljon ihmeitä ja hyviä ihmisille. Siksi oli kummallista, että Hänet nautittiin ristille. Kun seuraajat olivat menettäneet toivonsa, Jeesus yllätti heidät ylösnousemisenä. Olihan siitä ollut puhetta, mutta miten todellista Jeesuksen ylösnousemislupaus toteutuikaan. Sitten, hieman ennen helluntaita, Jeesus oli vielä hämmäntänyt oppilaitaan nousemalla Taivaaseen. Hän oli kuitenkin lupannut lähettää Pyhän Hengen. Helluntaina tuo ihmeellinen lupaus täyttyi odotettua ihmeellisempänä.

Helluntaina uskonnonlisen itseluottamuksen sijaan vahvistui luottamus Jeesukseen. Kohahduksen jälkimainingeissa Pietari piti puheen, jonka aikana monet kuulijat tajusivat, että ihmisen uskonnollinen itseluottamus voi olla jopa haitallista. Samalla he ymmärsivät, mikä merkitys on Jeesuksen ristinkuolemalla ja ylösnousemuksella. Pyhä Henki sai ihmiset luottamaan Jeesukseen. Helluntaina syntyi kristillisen seurakunta, jossa Pyhä Henki on tehnyt hämmästyttävän hienoja asioita. Sairaat ovat parantuneet. Ihmiset ovat rakastaneet toisiaan. Ihmeitä on tapahtunut. Vaikka ihmisten toiminta on näyttänyt välillä myös hyvin kummalliselta sekoilulta, Jumala on vaikuttanut Pyhän Hengen kautta, jotta ihmiset luottaisivat Jeesukseen.

Timo Ala-Vainio

Ossi Blomerus, Helena Valentin ja Riitta-Liisa Nyman olivat järjestäneet seurakuntakeskukselle kattavan annoksen suomalaista romanikulttuuria. Savonlinnan alueella asuu noin sata romanina.

Lähetysseiteeri **Sakari Seppälä** ja Namibian kartta. Sakarin synnyinpaikka Swakopmund löytyy myös Afrikan tähti-pelistä punaisena täplänä Walvis Bayn viereltä.

Etoton kylässä Pohjois-Namibiassa lähellä Angolan rajaa opetti 1960-luvun alkuvuosina kristinuskkoa mies nimeltään **Jeremia**. Hän oli ollut aikoinaan etelässä töissä rikkaiden saksalaisten omistamilla tiloilla. Illoin petti-hötkkeleissä öljylampun valossa hän oli nähnyt miehiä kirjojen äärellä ja ihmetellyt, että osaako kirja puhua? Miehet olivat vastanneet, että puhuu se sinullekin, jos vain haluat. Jeremia opetteli

mielenkiinnolla uusia kivoita, joita Jeremia piirteli hiekkään. Mutta lapsetkin ajoi pian paimeneen, veden hakuun tai muihin tärkeämpiin töihin kylän päämies, noita **Katetu** pitkällä saavallaan.

Pian Jeremia oli kuitenkin saava apua suomalaiselta **Matti Seppälältä**, joka oli saapunut Ambomaalle mukanaan vaimonsa **Raili** ja lapset, puolitoistavuotias **Timo** ja kolmikuukautinen **Eeva-Liisa** – nykyinen Savonlinnan seurakunnan nimikkolähetti.

Työkaudet Namibian Ambomaalla

Namibia oli 1960-luvun alussa nimeltään Lounais-Afrikka. Se oli Etelä-Afrikan mandaattimaa, jonka virallinen kieli oli afrikaans. Se on noin puolitoista kertaa Suomen kokoinen maa, joka itsenäistyi vuonna 1990. Suomen ja Namibian välille on kehittynyt noin sadan vuoden aikana kiinteät suhteet. Namibian pohjoisosaa, Ambomaa, oli Suomen Lähetysseuran ensimmäinen työalue, josta työ myöhemmin levisi Koillis-Namibiaan Kavangolle. Suomalaisen perustama Ambo-Kavangon kirkko itsenäistyi Suomen Lähetysseuran alaisuudesta vuonna 1957. Myöhemmin viralliseksi nimeksi tuli The Evangelical Lutheran Church in Namibia (ELCIN).

Seppälän pariskunta lapsineen lähetettiin aluksi Englantiin kahdeksi kuukaudeksi kielitä opiskelemaan ja sitten vielä kahdeksi kuukaudeksi afrikaansin oppiin Kapkaupunkiin. Työkielenä Ambomaalla oli ndonga, mutta virastoissa tarvittiin afrikaansia. Perhe muutti Lounais-Afrikkaan vuonna 1961 ja asui ensin hienoa olkikattoista savitaloa läntisellä Ambomaalla Tsandin lähetysasemalla. Matin tehtävänä oli organisoida ja valvoa Ambomaan läntisten osien lähetystyötä. Ambomaalla suomalaiset olivat vaikuttaneet jo 1870-luvulta lähtien.

Raili-vaimo koetti tehdä Namibiassa myös naistyötä, mutta kasvava lapsikatra vei ison osan ajasta.

– Namibiassa Tsandissa syntyi **Sakari** – tänä päivänä Savonlinnan seurakunnan lähetysseiteeri – ja perheen toiseksi nuorin tytär **Mari**. Kotimaan jaksolla lukemaan, tutustui kristinuskoon ja kävi kastekoulun. Unessa Jumala ilmestyi hänelle ja kehotti häntä menemään kotikyläänsä kertomaan Jeesuksesta. Jeremia lähti 1000 kilometrin päähän kotikyläänsä, kokosi ihmisiä ympärilleen ja alkoi saarnata Jeesuksesta opetusvälineenään yksi katekismus. Samalla hän opetti luku- ja kirjoitustaitoa. Vastaaotto oli nuiva, paitsi lapsien joukossa. He seurasivat

Teksti: Pia Rask
Kuvat: Erkki Pitkänen

Perheen kokoinen missio

Eläkkeellä oleva lähetystyöntekijä Raili Seppälä vieraili Nojanmaan lähetyspiirissä kertomassa työstään Afrikassa. Myös Seppälän lapset ovat vahvasti mukana lähetystyössä.

Matti Seppälä ja **Jeremia** ryhtyivät yhteistyöhön ja Etoton koulun taso nousi huimasti. Sinne saatiin jopa puinen kirjoituslankku, paperia ja kynät. Kuva Matti Seppälä.

Suomessa syntyi vielä kuopus **Hanna**. Näin meitä oli seitsemän Seppälää lähdössä toiselle työkaudelle Namibiaan vuonna 1968, nauraa Raili Seppälä. – Neuloin kaikille lapsille punaiset puserot, että löytäisin kaikki lentokentällä!

Vuonna 1968 alkaneella kolmannella työkaudella Seppälöiden iso tehtävä oli perustaa kansanopisto Ambokirkon seurakuntaopiston yhteyteen. Luterilaiselta Maailmanliitolta saatiin varat rakentaa uusi koulurakennus. Työtovereiksi otettiin ambolaisia opettajia, jotka osaksi, kuten myös Seppälät, toimivat seurakuntaopiston kurssien, muun muassa diakonia- ja evankelistakurssien ohjattajina. Kansanopiston ohjattajik-

si aloimme kouluttaa kahta ambolaisia opettajaa, kertoo Raili Seppälä.

Nojanmaan lähetyspiirin naiset **Mirja Kosonen**, **Jenni Liukko**, **Annikki Tiilikainen** ja **Sirka Mäkipantti** eläytyvät Afrikan tunnelmiin.

Perheen valokuvissa näkyvät Ford Pickup auringonpaiseissa ja iso joukko erivärisiä lapsia. Tyttöillä on 1970-luvun kukkamekot ja sandaalit, vanhemmilla afrikkalaisia painokangasasuja upeine väreineen.

– Olin onnessani siitä, että Matin työn myötä pääsimme oikeasti ”puskiin”. Istuin pickupin kopissa yksi lapsi sylissä, yksi mahassa ja yksi selässä. Olenkin nauranut myös sitä, että minulla on 17 vuoden kokemus hiekkään ja liejuun juuttuneiden autojen työntämisestä!

Perhe asui Namibiassa vuoteen 1977 ja muutti takaisin Suomeen lasten koulujen takia.

Paluu lähetystyöhön Angolaan

Kun muissa perheissä lapset muuttavat aikuistuttuaan pois kotoa, lähtivät Matti ja Raili Seppälä uudelleen lähetystyöhön vuosiksi 1984-86, tällä kertaa Angolaan.

Angolan eteläosassa, Namibian rajalla, puhutaan Seppälöiden osamaa ambokieltä. Maan virallinen kieli on portugali, koska se on ollut Portugalin siirtomaana. Siirtomaavallan vetämä valtion rajat eivät noudata luonnollisia maantieteellisiä eivätkä heimorajoja. Railin ja Matin työnkuvaan kuului Angolan sisällissota alueilta paenneiden, Angolan luterilaisen kirkon seurakuntalaisten ja ennen kaikkea näiden jumalanpalveluselämän tukeminen.

Johannes ja Uusi testamentti

Palataanpa taas Kaokovoorille Pohjois-Namibiaan. Alueella asuu useita eri heimoja kaukaisissa kylissä, joissa esimerkiksi naisten

vaatetuksena oli pelkät strinmunankuorista tehty lanveaate ja yläosassa helminauhoja. Erään kerran Matin pickupin kyytiin nousi tieltä nuori poika, Johannes. Matkan varrella olevissa kylissä Matti kysyi kyytiläiseltään, että jäätkö tässä pois, mutta tämän vastaus oli aina ei. Lopulta Johannes sanoi, että en jää pois ollenkaan vaan jään teidän luoksenne. Seppälöillä asui vuosien mittaan useita afrikkalaisia lapsia ja nuoria.

Etotossa Matti ja Jeremia –evangelista ryhtyivät yhteistyöhön ja Jeremian pitämän koulun taso nousi. Myös kasteiden määrä alkoi lisääntyä ja kylään alettiin puuhata omaa kirkkoa.

– Ihan ensin kirkko oli vain lehväkatos. Altarina toimi bensatynnyri, jonka päälle laitoin liinan ja kynttilän. Kirkonkellon virkaa toimitti autonvanne, kertoo Raili Seppälä. Nykyisin Etotossa on sementtirakennus kirkkona, hallituksen koulut ja muuta nykyaikaa.

Vaikka mukana kulki usein sairaanhoitaja, oli Raililakin mukana hoitovälineitä aina yskänlääkettä, Disperinia ja laastaria.

– Lähetystyön muodot ja keinot vaihtelevat eri puolilla maailmaa. Afrikassa on pakko lähteä ihmisten ruohonjuuritason kohtaamisesta. Siellä esimerkiksi sairaanhoito tai peltikatto on hyvin arvostettu asia.

Työ jatkuu

– Lähetystyön päämäärä ja tarkoitus on Jeesuksen sanan levittäminen. Kristillisen kasteen vastaanottaneet muodostavat seurakunnan. Mutta tämä on vain alku. Päämääränä on myös seurakunnan omakielinen Raa-

Uudet nimikkolähetit Angolaan vielä tänä keväänä

Sunnuntaina 3. huhtikuuta Savonlinnan tuomiokirkossa toimitettiin messun yhteydessä seurakunnan uusien nimikkolähetien siunaaminen työhön Angolaan. Matkaan lähtevät **Rauno** ja **Eeva-Liisa Rantasuomela** ovat Suomen Lähetysseuran lähettejä.

Rantasuomeloiden suunniteltu työkauden kesto on 12 kuukautta. Rauno Rantasuomela tulee työskentelemään Angolan kirkon IELA:n kanssa yhteistyössä kuntokorttusten ja korjausarvioiden tekemisessä Angolan kirkon ja Lähetysseuran rakennuksiin. Hän on koulutukseltaan rakennusmestari ja toiminut Suomessa rakennusalan työjohtotehtävissä. Eeva-Liisa Rantasuomela on koulutukseltaan sairaanhoitaja sekä erikoissairaanhoitajakätilö ja on toiminut vuodesta 2011 osastonhoitajana Vantaan sairaalapalveluissa. Yhdessä Rantasuomelat ovat olleet aikaisemmin Angolassa yhteensä 8 vuotta, mutta Eeva-Liisa on myös viettänyt koko lapsuutensa Namibiassa hänen vanhempiansa työskennellessä lähetystyöntekijöinä Ambomaalla. Angolassa hän tulee työskentelemään IELA:n kummityön kehittämisessä sekä naisten ja tyttöjen terveydenhuollon koulutukseen liittyvissä tehtävissä.

Lähetettävän seurakunnan tehtävänä on muistaa nimikkolähetteenä rukouksin jumalanpalveluksissa, lähetyspiireissä yms. tilaisissa. Työtä tuetaan myös taloudellisesti vapaaehtoisella varainhankinnalla sekä seurakunnan vuosibudjetista. Lähetettä muistetaan myös syntymäpäivä- ja nimipäiväkorteilla sekä lähetetään tietoa seurakunnan tapahtumista.

Kotimaan jaksolla lähetit vierailivat erilaisissa tilaisuuksissa koko Savonlinnan alueella. Seurakunnan työntekijät lähetysseuran puolelta organisoivat nämä vierailut: mukana voi olla lähetysseiteeri, teologi tai vapaaehtoinen. Lähetettä voi muistaa kymmenissä lähetyspiireissä seurakunnan alueella: kerhotoissa, yksityiskodeissa tai seurakunnan tiloissa. Tietoa lähetyspiireistä, -retkistä, -leireistä, -tapahtumista sekä vapaaehtoistoiminnasta saat kirkollisista ilmoituksista ja lähetyksestä vastaavilta työntekijöiltä.

matu ja lukutaidon opetus, että kaikki voisivat myös itse lukea sanaa.

Matin aikoinaan kyytiin poimima, nykyisin pastori **Johannes Tolu** on ollut mukana dhimbankielisen Raamatun käännöstoimikunnan puheenjohtajana. Dhimbankielinen Uusi Testamentti julkaistiin läntisellä Ambomaalla, Kaokovoorilla, Rwakanan kaupungissa vuonna 2014.

Matti ja Raili Seppälä vierailivat useita kertoja Afrikassa. Pariskunnan 50-vuotishääpäivän kunniaksi tehtiin koko seitsenhenkisen perheen voimin vuonna 2009 Namibianmatka, joka jäi Matin viimeiseksi. Johannes Tolu tuli Suomeen siunaamaan lähetystyön veteraania taivasmatkalle syksyllä 2013. Myös Tsandissa pidettiin Ma-

tin muistotilaisuus vuonna 2014, kun Raili Seppälä oli matkustanut Namibiaan raamattutyön juhille.

– Muistotilaisuuteen oli kokoontunut yli sata ihmistä, vaikka heidän olisi pitänyt olla toissään hirssipelloilla. Se rakkaiden määrän on mieleenpainuva. Haluaisin, että täällä Savonlinnassa rukoiltaisimme samalla rakkaudella minun lapsieni puolesta maailmalla, sanoo Seppälä. Perheen tytär **Eeva-Liisa** on lähdössä miehensä kanssa toista kertaa lähetystyöhön Angolaan.

Etotossa kerrotaan, että myös paikkakunnan noita **Katetu** oli ennen kuolemaansa ottanut kasteen. Hän oli kysynyt papeilta vain, että miksi ette tulleet aikaisemmin?

MINUN VIRTENI

574 On kaunis synnyinmaamme

Sääminkiläissyntyinen **Eeva Lappalainen** laulaa mielellään virsiä aina yksin kotona ollessaan sekä harrastuksensa parissa Savonlinna-Säämingin kirkkokuorossa ja kirkkokuoron senioreissa. Kotona laulan virsiä myös silloin, kun en mene messuun. Kuuntele radiota ja laulan mukana, kertoo Lappalainen.

Virret ovat olleet Lappalaiselle aina rakkaita.

- Rantasalmen mummo kävi meillä Haapalassa ja muistan laulaneen virsiä Sen suven suloisuutta sekä On ihanata ylistää. Nuorena saatettiin myös lähteä vain autolla ajelemaan ja virsikirja oli auki ratin päällä, kertoo Lappalainen.

Lappalaisen oli vaikea vali-

ta lempivirttään, koska niitä on useita. Virsimakuaan hän itse pitää aika vanhoillisena. - Mutta huomasi, että vaikka olin pitkään koko virsikirjauudistusta vastaan, niin yllättäen lempivirteni ovat nyt juuri niitä vuonna 1986 mukaan otettuja, nauraa Lappalainen.

Laulajana nimenomaan melodia on Lappalaiselle tärkeässä asemassa lempivirttä valitessa. - Kun virrissä on hyvä melodia, niin sanatkin jäävät hyvin mieleen. Virsi numero 574 on juuri sellainen. - Tässäkin ihastuin ensin sävelmään ja vasta sitten sanoihin. Mutta ovat nämä synnyinmaatamme ylistävät sanatkin todella kauniit:

On kaunis synnyinmaamme / maat, metsät, järvet sen.

Me Luojan töitä saamme / katsella kiittäen.

Taas lauhat tuulet soittaa / urkujia bongiston ja Herraa kunnioittaa / hän kaiken Luoja on.

- Liittäisin virren kevääseen ja kesään, koska siinä lauletaan taivaan kuulaudesta ja yöttömästä yöstä. Ja hienoin kohta on se, missä lauletaan: Soi virret siellä toisin / kuin täällä milloinkaan. Se kuvaa ihas-

tuttavasti sitä, että taivaassa ei ole enää sorääniä ja siellä lauletaan kirkkain ja hellin äänin, kuvailee Lappalainen.

Virren 574 juhlava sävelmä on Toivo Kuulan kansalaissodan jälkimmäisessä vuonna 1918 säveltämä ja sillä lauletaan nykyisen virsikirjan mukaan kolmea virttä. Kaksi muuta ovat numero 196 On Herran temppelissä (alunperin Runebergin runo On Herran templiin tulla) sekä 629 Oi riemun rikkautta ylhäällä taivaassa. Kuulan vain hiukan ennen kuolemaansa säveltämä kaksi bengellistä laulua joutuivat Suomen Lähetysseuran sävellyskilpailuun, jossa ne saivat ensimmäisen palkinnon. Molemmat liitettiin Hengellisten laulujen ja virsien toiseen osaan vuonna 1920.

Myös virren runoilija Wäinö Havas osallistui 19-vuotiaana nuoruusikään kansalaissotaan, jossa hän haavoittui. Kivijärven kirkkoherrana toiminut Havas osallistui myös talvi- ja jatkosotaan. Virsi julkaistiin ensi kertaa vasta hänen kuolemansa jälkeen kootussa kokelmassa Vartion vaihto vuonna 1944. Aikanaan se oiettiin lestadiolaisten Siionin lauluihin.

HAUDAN TAKAA

Elisenvaaran pommitusten muistomerkit

Talvisalon hautausmaalla on kaksi joukkohautaa, joiden olemassaolosta harva tietää. Toinen joukkohauta on hautausmaan nk. Savonlinnan puolella (lohko S5 rivi 4) ja toinen Säämingin puolella (lohko V7 rivi 12). Näihin on haudattu kymmeniä Elisenvaaran pommituksen uhreja.

Elisenvaaran pommitus tapahtui jatkosodan perääntymisvaiheessa 20. kesäkuuta 1944. Pommitus oli jatko- ja koko toisen maailmansodan tuhoisin lentopommitus Suomen hallitsemalla alueella ja se tapahtui samana päivänä, kuin Neuvostoliitto valtasi takaisin Viipurin Suomen asevoimilta.

Elisenvaaran tuho oli nimenomaan ihmishenkien menetyksen kannalta monien yhteensattumien julma oik-

ku. Sotatoiminta oli tuolloin kiihkeimmillään ja Elisenvaaran tärkeälle ja kuormitetulle risteysasemalle kertyi useita junia, joista sotilaskuljetukset olivat strategisen tilanteen takia ehdottomalla etusijalla. Ilmeisesti evakkojunia ei pystytty päästämään kuormitettulle radalle, ja traaginen tapaus sai kohtalolta edellytykset toteutuakseen.

Kannaksen suurhyökkäys oli alkanut 9.6.1944. Suomalaisia joukkoja ja saksalaisia sotilaita oli ryhdytty siirtämään muualta Karjalasta Elisenvaaran kautta Kannakselle suurhyökkäystä torjumaan. Myös siviilien evakuoiminen Kannakselta rautateitse kohti muuta Suomea alkoi. Räisälässä ihmiset määrättiin lähetelemään kohti Pohjanmaata kesäkuun 19. päivä. Pahaksi onneksi junan veturi rikkoutui, jonka vuoksi juna (650 ihmistä) joutui puoleksi vuorokaudeksi pysähtymään Elisenvaaran asemalle kohtalokkain seurauksin.

Joukkojen liikkuminen havaittiin myös vihollisjoukoiksi ja Neuvostoliitto ryhtyi suunnittelemaan rautatiease-

Elisenvaaran asema vuonna 2014.

mien pommitusta. Elisenvaara oli neljän radan risteyskseenä ”sopivasti” rintaman takana, eli siis merkittävä suomalaisen sodankäynnin kannalta. Ratapihalla oli 14 raideparia. Koska tutkavalvontaa ei ollut eturintamassa, hälytys annettiin näköhavaintojen perusteella. Hiitolan ilmalvontana-asema viestitti 20.6.1944 klo 12.28 itäpuoleltaan Elisenvaaran suuntaan kaarstavista koneista.

Pommikoneet saivat pommittaa asema-alueita lähes häiriöttä. Heti ensimmäinen aalto oli tuhoisa. Kaikkiaan

Muutosten keskellä luottavasti kohti tulevaa

Ensin rakennettiin Olavinlinna 1475 ja sen ympärille muodostui Savonlinnan kaupunki. Sääminkiläiset kuuluivat Juvan kirkkopitäjään vuoteen 1504 saakka, jolloin perustettiin Säämingin seurakunta. Siihen kuuluivat aikoinaan Kerimäki, Puumala, Rantasalmi ja Sulkava. Rantasalmesta tuli Säämingin kappeli vuonna 1554 ja Kerimästä 1630. Aikanaan ne sitten erosivat omiksi seurakunniksi ja Kerimäestä erotettiin edelleen Savonranta, Enonkoski ja Punkaharju. Enonkosken seurakunta itsenäistyi 1909 ja Punkaharjun seurakunta 1922. Savonlinna liitettiin Säämingin emäseurakuntaan 1648, kappeli siitä tuli 1901 ja itsenäinen seurakunta 1932.

Savonlinnan ja Säämingin kuntaliitoksen myötä seurakunnat muodostivat seurakuntayhtymän 1973 ja yhdistyivät Savonlinna-

VALTUUTETULTA

mittaa, että aina ei olekaan vanha tuttu seurakunnan työntekijä palvelemissa. Suuremmissa kokonaisuuksissa on kuitenkin omat etunsa: seurakuntaelämä rikastuu, kun eri työntekijöillä on erilaisia lahjoja, joita voidaan käyttää laajemmin koko seurakuntamme alueella.

Antakoon Jumala meille valtuutetuille viisautta tehdä sellaisia päätöksiä, että seurakunnan palvelut tavoittaisivat tasapuolisesti seurakuntalaiset koko laajalla alueella. Taloudellisesti haastavana aikoina voimme yhdessä rakentaa seurakuntaamme luottaen edelleen valoisaan tulevaisuuteen, sillä Jumala on luvannut: ”Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon.” (Jer. 29:11)

Seurakuntien nimet ja rajat muuttuvat aikojen saatossa, mutta samaa Jumalan sanaa julistetaan edelleen seurakuntamme kirkkoissa, jota julistettiin aikoinaan sääminkiläisten ensimmäisessä pyhäkössä Olavinlinnan kappelissa. Tule kuulolle!

Seitsenviikkoisella **Viljala** riittää hoitajia: **Kaisa**-äidin lisäksi isosiskot **Vella**, 3, ja **Eevi**, 5, pitävät huolta pienokaisesta päiväsaikaan ja isä **Villekin** heti kun töiltään kotiin ehtii. Isosiskon mielestä kovasti odotetussa vauvassa parasta on ehdottomasti sen tuoksu. - Se tuoksu aivan uni- vuokolta, määrittelee Eevi.

Lapsi syntyi Mikkelissä ja Eevi ja Vella olivat sillä

jälkeen Eevi vielä varmisti lopputuloksen. Vella oli ihmetellyt vielä illallakin miksi pappi sanoi hänelle, että kuivaa pää hellästi, koska hänhän on aina vauvalle hellä. Vauvan kastemekko oli käytössä 9. kertaa ja myös kuivausliina on äidin puolen sukuperintöä.

Seurakuntien nimet ja rajat muuttuvat aikojen saatossa, mutta samaa Jumalan sanaa julistetaan edelleen seurakuntamme kirkkoissa, jota julistettiin aikoinaan sääminkiläisten ensimmäisessä pyhäkössä Olavinlinnan kappelissa. Tule kuulolle!

Niina-Kaisa Tuorila

UUSI SEURAKUNTALAINEN

Vilja Livia Lohjala sai kasteen 25.3.2016

Seitsenviikkoisella **Viljala** riittää hoitajia: **Kaisa**-äidin lisäksi isosiskot **Vella**, 3, ja **Eevi**, 5, pitävät huolta pienokaisesta päiväsaikaan ja isä **Villekin** heti kun töiltään kotiin ehtii. Isosiskon mielestä kovasti odotetussa vauvassa parasta on ehdottomasti sen tuoksu. - Se tuoksu aivan uni- vuokolta, määrittelee Eevi.

Lapsi syntyi Mikkelissä ja Eevi ja Vella olivat sillä

Isosiskot Vella ja Eevi sekä uusi seurakuntalainen Vilja Livia Lohjala. Prinsessamekot kuuluvat tyttöjen arkivarustukseen.

TOIMITTAJALTA

Tehdään yhdessä lehti

Otsikon kehoitus kuulostaa kuluneelta, mutta nykyään ei ole mediaa, missä luki- ja tai kuulija ei voisi ottaa kantaa itseään koskeviin asioihin, antaa palautetta ja vuorovaikuttaa. Yhteisöllisyys on toinen asia, joka on löydetty uudelleen. Haluaisin uskoa, että leh- temme tehtävä on kasvattaa nimenomaan sitä seurakun- tatyhteydessä.

Seurakuntauutiset -leh- ti tavoittaa tänään Itä-Savon suurjakeluna arviolta 19 000 taloutta Rantasal- melta Punkaharjulle, tilat- tuna Sulkavalta Parikkalaan. Tämän lisäksi se kannetaan alueen kateisukkuuden ko- tiosoitteisiin ympäri Suo- men. Osa lukijoista kuuluu seurakuntaan ja osa ei. Vaikka teemme lehtä etu- päässä teitä seurakuntalai- sia varten, ei uusien luki- joidenkaan tavoittaminen pahasta ole.

Tässä lehdessä on uusia vakiopalstoja, joista löydät tulevaisuudessa tuttuun raai- miin istutetun uuden näkö- kulman tai ihmisen. Näille

palstoille haluaisin tekstejä ja ideoita nimenomaan teil- tä, rakkaat lukijat. Minun virteni, Uusi seurakuntalai- nen ja Haudan takaa -pals- tojen lisäksi suunnitteilla on Luontopalsta, Kirkkoja maailmalla, Uskontunnus- tus kohta kohdalta sekä el- vyyttä suosittu Kirkonrotta. Jos sinusta tuntuu, että asiaa olisi, mutta tekstinkäsitel- ly tai kynä ei pysy kädessä, niin konttoristamme löytyy apu.

Mutta voitahan olla sitä- kin mieltä, että koko leh- teä ei tarvita ollenkaan: onhan meillä kirkolliset kerran viikossa sekä uudet uljaat nettisivut. Ja Sanan äärelle mennään kirkkoon. Tarkoitus on siirtää pape- rilehden jutut lyhyempänä nettisivuillemme kuvineen kaikkineen, mutta luki- sitko mieluummin kaikki painomusteen tuoksuiset uutisemme mieluummin koneeltasi?

Anna palautetta, ehdota, lähetä teksti tai vinkki toimi- tuksemme: pia.rask@evl.fi.

ENONKOSKI

Messu Enonkosken kir- kossa sunnuntaisin klo 10, mutta ei su 26.6. eikä su 10.7.

1. juhannuspäivänä **la 25.6. klo 10 messu** kir- kossa. Su 22.5. klo 13 messu Enonkosken luos- tarissa.

2. juhannuspäivänä **su 26.6. klo 13 messu** Enon- kosken luostarissa.

Ke 20.4. klo 18 kinkerit Hanhijärven Eräkonttilas- sa Saramäentie 91.

La 23.4. Rukouspäivä Enonkosken luostarissa. Mukana Kristus yhdistää ry.

Su 24.4. messun jälkeen kirkkokahvit ja **virsiseu- rat** srk-talossa.

Ti 26.4. klo 13 Japanin- lähetyspiiri vanhusten- talojen kerhuhuoneessa. Seppälä, Kari Tynkkynen.

Su 8.5. messun jälkeen **äitienpäiväjuhla** srk-talossa.

Ma 9.5. klo 18 Sanan ja rukouksen ilta srk-talossa.

Su 22.5. klo 14.30 laulu- seurat Enonkosken luos- tarissa.

Ke 25.5. klo 18 esikoulu- laisten siunaus kirkossa.

Su 29.5. klo 13 Suvisä- velet srk-talossa. Siek- kiset, Maija Keskinen. Enonkosken musiikkiyh- distys.

Ke 29.6. klo 18 Siionin- virsiseurat V-M Hynnisen mökillä Rovastilassa Vuori- koskentie 554. Piispa Tiit Salumäe, Eeva-Maija Haukinen, Pertti Luumi ym. Puheita, musiikkia, lausuntaa.

KERIMÄKI

Kansallinen veteraanipäivän juhlatilaisuus ke 27.4. klo 13 Kerimäen seurakuntakodilla. Ohjelmaa ja kahvitarjoilu.

Kesäkoti Tavisalon siivoustalkoot ma 16.5. klo 16. Tarjolla mukavaa yhdessä tekemistä ja ilta- palaa. Mukana Kerimäen kappelineuvosto.

Pyhät polut -souturet- ki Puruvedellä 20.-21.8. Lähtö Kerimäen kirkko- rannasta, yöpyminen Itä- Karjalan kansanopistolla Punkaharjulla. Hinta 60 euroa. ilm. 7.8. mennes- sä p. 050-3458743.

Kappelseurakunnan kevätretki Päijät-Hämeeseen **ke 11.5. klo 8.15** alk. Lisätietoja kappeli-srk:n nettisivuilta ja seurakun- tapastorilta. Ilmoitt. viim. 4.5., p. 040 531 7917.

PUNKAHARJU

Tyhjän sylin messu **la 7.5. klo 18 Punkahar- jun kirkossa.**

- Hiljentymistä ja rukous- ta lapsettomuuden, kes- kenmenon, raskauden keskeytyksen, kuolleiden lapsen syntymän tai lap- sen kuoleman kokeneille - Messussa voi sytyttää rukouskynttilän - ehtoollisen vietto - Messun jälkeen iltatee ja mahdollisuus keskus- teluun - seurakunnasta mukana Sari Vauhkonen, Jaana Parviainen.

20-22.5. Raamattupäivät Jeesusken opetusten ää- rellä oppaana Helsingin Raamattukoulusta Marja Heimala Pelkonen, lisä- tietoja enonkosken luos- taryhteisön kotisivuilta ja luostariyheteiso@luostari- yhteio.fi

9-11.6. ”entisten nuor- ten” lataamispäivät ja tervetulleita ovat kaikki nuoret aikuiset ja nuoret keski-ikäiset, toteutam- me päivät yhdessä talkoil- len syömiset ja levätään laulujen, jaettujen aja- tusten ja hiljentymishet- kin merkeissä. Lisätietoja luostariyheteisön kotisivuil- ta, ilmoittautumiset 20.5 mennessä luostariyhetei- so@luostariyheteiso.fi

Draamamonologi **Äidin sirpaleellakin voi elää** **Pääskylahden kirkossa su 24.4. klo 16.** Tulkinta Irja Lyytikäinen, mukana Anna Lamberg ja musiik- kiryhmä.

Seurakunnan syntymäpäivä - kevättapahtuma

la 14.5. klo 10-16 Kerimäen seurakuntakodilla, Urheilukuja 2 (Helluntaina, jota pidetään kristillisen kirkon syntymäpäivänä)

Ohjelmassa mm. **HUUTOKAUPPA, PERÄKONTTIKIRPPIS** seurakuntakodin parkkipaikalla, kahvio, arpajaiset. Meklarina toimii Esa Pyöriä. Huutokaupat- tavana on muun muassa vuoden 1911 Raamattu käyttöohjeineen, kirkkoher- ran väitöskirja ja koko tähänastinen julkaistu kirjallinen tuotanto, afrikkalainen peukalopiano sekä kotiin tilattava musiikkiesitys yms. muita mielenkiintoisia esineitä. Huutokaupan tuotto menee Yhteisvastuu- keräyksen hyväksi, kirjan- vaihtopiste, pihapelejä sekä ohjelmaa lapsille. Seurakunnan työntekijöitä mu- kana tapahtumassa koko päivän.

PeräkonttiKirppiksen tuotto menee lähetystyön hyväksi ja myyntipaikan (5 eu- roa/paikka) voi varata lähetysstehti Sanna Stainerilta puh. 050 5406100 tai sanna.stainer@evl.fi

ILMOITTAUTUMINEN

1.-2. -luokkalaisten KESÄKERHOON

6.-23.6.2016 Miekkoniemen seurakuntakodille (Ilokallionkatu 4), maanantaista perjantaihin klo 9-14.

MINKÄLAISTA TOIMINTAA?

Kesäistä puuhailua sisällä ja ulkona sekä turvallista yhdessäoloa ja askartelua. Työntekijöinä Savonlinnan seurakunnan lastenohjaajat.

Lämmin ateria 4 euroa (laskutetaan hoitopölvien mukaan)

MITEN PÄÄSEE MUKAAN?

Ilmoittautumalla 30.4. mennessä sähköpostilla savonlinnan.lapsityo@evl.fi / 015-5768036 (lapsityö). Huom! Kerhossa ei tarvitse olla joka päivä, vaan tarvittaessa!

KESÄPERHEKERHO

6.-23.6.2016
ti ja to
klo 9.15-11.15

Savonlinnan seurakuntakeskuksella
Nuorisupuolen takkahuone (takkis)

Kesäperhekerho on avoin kaikenikäisille lapsille, vanhempien tai isovanhempien.

Kerhossa on

- yhteinen hartaushetki
- lauluja, leikkejä, ulkoilua
- mahdollisuus tavata toisia perheitä
- kahvi/tee/mehutarjoilu

TERVETULO!

ILMOITTAUTUMINEN

syksyn 3-5 -vuotiaiden PÄIVÄKERHOIHIN

Kerhot kokoontuvat 1-2 kertaa viikossa 2-3 tuntia kerrallaan. Ilmoittautuminen päiväkerhoihin kaudeksi 2016-2017 tapahtuu nettisivuillamme osoitteessa:

www.savonlinnaseurakunta.fi/paivakerho/paivakerhoon-
ilmoittautuminen

Ilmoittautumisaikaa jatkettu 29.4.2016 saakka!

Paperisia ilmoittautumislomakkeita saatavilla kerhopaikoista.

HUOMI! Kerhoon otetaan 31.7.2016 mennessä 3 vuotta täyttäneet! Kerhojen käynnistyminen riippuu lasten lukumäärästä!

Kerhopaikat Savonlinnassa ja kappeliseurakunnissa:

Kellarpellon srk-koti, Oravin rukoushuone, Pihlajaniemen srk-koti, Pääskylahden srk-talo, Seurakuntakeskus, Savonrannan srk-koti, Enonkosken srk-talo, Kerimäen srk-koti, Anttola, Punkaharjun srk-talo, Kulennoinen, Rantasalmi, (erillinen ilmoittautuminen toukokuussa.)

Lisätietoja: 044-7768022 Eeva Tuhkanen ja lapsityöntoimisto 015-5768036.

Savonlinnan seurakunta / lapsityö

LÄHETYSTYÖ

25.-29.4. (viikolla 17) Viron nimikkolähetimme Kari Tynkkynen vierailee lähetyksi-
piireissä. Tarkemmat tiedot kirkollisissa.

VAPPUMYYJÄISET:

Punkaharjun seurakuntatalolla pe 29.4. klo 16-17. Simaa, munkkeja, ym. kotileivonnaisia.

Kerimäen seurakuntakodilla la 30.4. klo 12-13. Simaa, munkkeja ja kotileivonnaisia.

VAPPULOUNAS

su 1.5 klo 11.30-13 Savonlinnan seurakuntakeskuksella. Lähetystilaisuus klo 13, Viron lähettimme Kari Tynkkynen (Sley).

Pe 6.5. klo 11-16 leivonnaisia myytävänä Lähetyssopessa, Säaminginkatu 4.

La 21.5. klo 9-14 lähetystyö mukana yhdistysten kevättapahtumassa Kauppatorilla.

10.-12.6. Rovastikunnallinen retki SLS:n kesäjuhliille Vihtiin. Tiedustelut ja ilmoittautumiset 4.5. mennessä lähetyssihteri Sanna Stainerille p. 050 540 6100 tai sähköpostilla sanna.stainer@evl.fi

KESÄJUHLAT:

21.-22.5. Piiphiaseuran Ekumeeninen raamattutapahtuma Hyvinkäällä.

21.-22.5. Sansan Medialähetykspäivät Lappeenrannassa.

11.-12.6. SLS:n Lähetykshuhtat Vihdissä.

17.-19.6. Kylväjän Kesäpäivät Porissa.

1.-3.7. SLEY:n Evankeliumijuhla Virroilla.

1-3.7. SEKL:n Kansalähetykspäivät Ryttylässä.

Muista lähetykshuhtamatkoista voi tiedustella lähetyssihteri Sakari Seppälältä p. 044 776 8031.

Lähetykshuhtat
SOPPI

Säaminginkatu 4

Avoinna

ma, ke, pe klo 11-16 ja ti klo 11-18.

Lähetykshuhtasta laadukkaita käsitöitä itselle tai lahjaksi!

Tue lähetykshuhtat ostamalla
Lähetykshuhtan tuotteita!

TERVETULO!

DIAKONIAITYÖ

Diakoniaityön yhteinen retki

Hirvaslahden leirikeskukseen kodalle ke 27.4.

Retken järjestää seurakunnat yhdessä, ei ilmoittautumista tai maksua. Lähtö Helluntaiseurakunnan pihasta klo 9. Paistetaan makkaraa, juodaan nokipannukahvit ja pientä ohjelmaa. Paluu n. klo 13.

Leirit pojille ja tytöille:

Kesäleiri 6-9-vuotiaille, Hirvaslahden leirikeskus ma-ke 1.-3.8. Hinta 24 €. Ilmoittaudu 4.5.-30.6.

Kesäleiri 10-13-vuotiaille, Pappilansaaren leirikeskus to-la 4.-6.8. Hinta 24 €. Ilmoittaudu 4.5.-30.6.

Leiripäivät 7-13-vuotiaille:

Hinta 5 € / päivä.

Kerimäellä (Tavisalo): ke 29.6. klo 10-16.

Enonkoskella (srk-talo):

ti ja ke 21. ja 22.6. klo 9.30-15. Järj. yhteistyössä kunnan kanssa, lisätietoja Marjalta puh. 040 865 5653.

Savonrannalla (srk-koti ja Vanhis):

ti ja ke 28. ja 29.6. klo 9-16. Järj. yhteistyössä kunnan kanssa.

Ilmoittaudu 15.6. mennessä nuorisotoimistoon tai netissä.

ILMOITTAUTUMISET p. 015 576 8029 nuorisotoimisto tai www.savonlinnaseurakunta.fi/kouluikaisille

"Seurakunta tutuksi"

MAAHANMUUTTAJIEN LEIRI

Hirvaslahden leirikeskukseen 27.-29.5. Maksuton virkistysleiri paikkakunnan maahanmuuttajille perheineen. Tied. ja ilm. Rauni Pirinen, p. 044 776 8046 viim. 2.5.

PERHERETKI TYKKIMÄELLE 21.5.2016

OHJELMA:

- 11-15 Huvipuistojumis
- 12:00 Iloa ja riemua huvipuiston laitteissa
- 13:00 Triangeli-yhtye konsertoi
- 14:00 Stand Up -koomikko Mikko Vaismaa
- 16:00 Triangeli-yhtye konsertoi
- 20:00 Huvipuisto suljetaan

Koomikko Mikko Vaismaa

Järjestäjät: PTK:n Kaakkoo-Suomen ja R3-Suomen piirit, PTK, Mikkelin ja Kuopion hiippakunnat ja Kuopion seurakuntayhtymä

Retken hintoja (oman srk:n jäsen): yli 120 cm 40 €, 90-120 cm 35€, alle 90cm maksutta. Hinta sisältää matkat, rannekkeen ja ohjelman. Aikuinen 2 lapsen kanssa maksutta (ei rannekettä). Ilmoittaudu 25.4. mennessä Savonlinnan seurakunnan nuorisotoimistoon p. 015 576 8029 tai www.savonlinnaseurakunta.fi/kouluikaisille, josta löydät myös lisätietoja retkestä.

